

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-2 У. 8271/17
08.06.2017. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, судија Томислав Медвед, као судија појединац, решавајући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ..., коју заступа адвокат Бојана Поповић Катић из Ниша, Страхињића Бана 6/2, ради поништаја решења туженог Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, број 119-01-00067/2017-07/40 од 25.04.2017. године, донетог у ствари давања сагласности за избор директора школе, дана 08.06.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилца је поднела Управном суду тужбу 25.05.2017. године, којом оспорава законитост решења туженог органа број 119-01-00067/2017-07/40 од 25.04.2017. године, којим се одбија давање сагласности на Одлуку Школског одбора број ... од 13.03.2017. године, о избору тужиље за директора Основне школе „Б.Б.“ у Сматра да је оспорено решење донето услед погрешне примене материјалног права, и то одредбе члана 60. став 10. Закона о основама система образовања и васпитања, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, стим да је тужени орган прекорачио и границе свог законског овлашћења. Истиче да није било никаквих неправилности у њеном раду, као директора Основне школе “Б.Б.” у ..., па самим тим остаје нејасно да тужени орган на основу непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања изводи погрешан закључак о постојању неправилности у раду тужиље, на основу чега два пута одбија давање сагласности на Одлуке Школског одбора и Наставничког већа, којима се скоро једногласно бира тужилца за директора школе по расписаном конкурс. Предлаже да Суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и обавезе тужени орган да јој надокнади трошкове управног спора за састав тужбе од

стране адвоката и судске таксе за тужбу и одлуку, по одмерењу Суда, са законском затезном каматом, почев од дана извршности пресуде, па до дана исплате.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је оценио да тужба није дозвољена.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита, а према одредби члана 3. став 2. истог Закона, у управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита. Одредбом члана 4. Закона о управним споровима, прописано је да управни акт, у смислу тог закона, јесте појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари.

Према одредби члана 60. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања (“Службени гласник РС”, број 72/09...62/16), директора установе бира орган управљања на основу конкурса, по прибављеном мишљењу васпитно-образовног, наставничког, односно наставничког и педагошког већа, при чему се, према ставу 7. истог члана, одлука са документацијом о изабраном кандидату доставља министру на сагласност и сматра се, према ставу 8. наведеног члана Закона, сматра се да је одлука органа управљања о избору директора донета, односно да је министар дао на њу сагласност ако у року од 30 дана од дана достављања одлуке не донесе акт којим одбија сагласност.

Како се у конкретном случају ради о решењу које доноси један орган у сагласности са другим органом, то орган који доноси решење саставља га као нацрт одлуке и доставља са списима предмета на сагласност другом органу који може дати сагласност потврдом на самом решењу или посебним актом, па је решење донето кад је други орган дао сагласност и оно се сматра актом органа који га је донео, односно издао, у смислу одредбе члана 194. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ“, бр.33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС“, бр. 30/10). Управни спор се, према томе, може водити, у смислу наведених прописа, само уколико надлежни орган да сагласност, а ако он одбије да да сагласност, састављено решење не производи никакво правно дејство.

У конкретном случају, оспореним решењем је одбијено давање сагласности на Одлуку Школског одбора Основне школе „Б.Б.“ у ..., број ... од 13.03.2017. године, о избору тужиље за директора те школе, односно, у смислу члана 4. Закона о управним споровима, није решено о праву или обавези одређеног лица или друге странке у управној ствари. Због тога оспорено решење не представља управни акт који има самостално правно дејство, па се његова законитост не може оспоравати, односно оцењивати у управном спору.

С тога је Управни суд, основом одредбе члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву овог решења.

Управни суд није посебно одлучивао о захтеву тужиле за накнаду трошкова управног спора, будући да је тужбу, као недозвољену, у целости, одбацио.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана: 08.06.2017. године, II-2 У. 8271/17

Судија
Томислав Медвед , с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ

Против овог решења тужилца има право приговора
Посебном већу Управног суда, у року од 8 дана
од дана достављања решења.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ПТ